

Halime Baydar

- Őirler -

Yayın Tarihi:

22.3.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayrı İklimlerde

-Ve yürekten süzölüp
umuda düşen her damlaya selamlar,
sevdayı sohbet eyleyip
zamanı çoğaltanlara selamlar...-

Gizlenen her saniye bana seni hatırlatır
her yağmur damlası senin toprağına düşer
yakılan her ateşin alazında
senin yüzün görünür
yaprakların her kıpırdanışı
dudaklarından dökülen gülücüktür.

Ayın sulara yansımadır hayatın
tuvale çizilen her çizgi senin zamanını gösterir
senin sevdanla anlarım tüm güzellikleri
toprağın, benim adımlarıma yabancıdır
sözlerin bana güneşi sunar.

Başka diyarların havasını soluyorsun sen
ben başka iklimlerdeyim oysa...

Halime Baydar

Bağışla

Şiirlerin son mısrasında zamanı öldürüyorum
takılıp kalmışım kelimelere
düşünmelerden sıyrılamıyorum.
Seni arıyorum "çare" diye,
"yoksun", diyemiyorum
bilmez miyim nerelerdesin,
biliyorum... Gelemiyorum.

Bağışla...
Seni başkaları gibi tanımıyorum;
onların seslendiği gibi sana, seslenemiyorum.
Şiirlerin son mısrasında harcanıyorum
sesim kısılmış sanki
kalemin ucu yitik
kalbimin atışları, "son gidişler" in adım sesi
sonu gelmez mi gidişlerinin
gelir mi güzelliklerin -hep- bitiş saati?
Seni, "sen" gibi düşünemiyorum,
bağışla.

Yığılmış engeller araya
ne sen geliyorsun muhtaçken sana
ne ben silebiliyorum yalnızlıkları
-hasret nakaratı giriyor araya-.
Söyle, ben mi yanlışım
ben yanlışlarda mıyım?
Bir hata mı yaşadıklarım?
Cevapsızım.

Şiirlerin son mısrasayım
anlamı yitiriyorum
yaşayamıyorum, hatta yazamıyorum
irkiliyorum!
Kendimi "sen" içine hapsediyorum
"ben" olmak istemiyorum,
"hiç" dediğim sanrılar geliyor aklıma
beynime düşüyor cemre misali
seni yitirmem zamanı
kurşunlaşıyor cemre
artık... Veda anı.

Ey sevdam!
Seni benimsemişim
oysa ki ben, sen değilmişim,
Ürperiyorum!
Sen olmamak: Sensizliği yaşamak.
Hayallerin ucunu kaçırmak.
Elimde bir 'sevda' kavramı;
başkasınca yorumlanamamış.
Ayuçlarımı kapatıyorum sıkıca
kaçıvermesin diye düşler,
düşlerim düşüyor paramparça,

bu, bir veadır –belki- hayata:
Bağışla!

Halime Baydar

Ben de...

Yapışıp kalıyor bir sır dudağımda
tutuşup yanıyor, mahzun ve ürkek.
Neyin varsa ocağında yurdunda
unutsan hepsini 'ben de', diyerek...

Halime Baydar

Bendeki / Sendeki

Bir bendeki sevda
bir gözlerimin rengi.
Bir söz bulabilsem anlatmaya
şiiirler gelmezdi aklıma
hasretten çağlayan.
Susuyor tüm feryatlar
çıkıverince sen rüyalarda
bir kaç gülüşle karşıma.

Bir bendeki sevda,
bir güneş tutulması
bu yüzden severim geceleri
fısıldaşırım ruhumla gizli gizli.
Benim güneşim hep tutulmuşsa
neden istek duyayım sabaha?

Rabbim vermeseydi
bu tutku dolu yüreği
tutulur muydu dilim hiç sana
söyleyecekken hislerimi?

Bir bendeki sevda
bir de ayın tanınmaz yüzü.
Hiç düşündün mü
yıldızlar olmasaydı
nasıl mahzun kalırdı gökyüzü.

Bilmem ki nasıl anlatsam sana
yorulma nedir bilmez elimin
neler karaladığını sayfalarca.
'Dilin kemiği yok', değil
sen varken karşımda.

Bir bendeki sevda
bir sendeki...
Gerisini dilersen tamamla,
çık rüyalarımda karşıma
yıldız taşıyan ellerinle
gökyüzü benim yüreğimse
mahzun bırakma.

Halime Baydar

Bırak Artık

Varlığımı hiçe sayarken sen
senin yokluğunu ölüm bildim ben.

Dizginledim hep yürek isyanlarımı
gönlüm hep seni bildi, sana inandı.

Görmedim senin gibi sevgili bu dünyada
nasıl bir sevgidir ki merhametin yok bana.

'Gül' derdin, 'hep gül, sakın ağlama'
beni en çok ağlatan sen oldun oysa.

Hainsin, zalimsin ama diyemiyorum
artık seni vicdanınla başbaşa bırakıyorum.

Cehennem ateşi gibi alevlenir yüreğim
bırak artık beni canım, ben yoluma gideyim.

Halime Baydar

Bir Özet Mahiyetinde / Aşk

Aşk bir bahanedir çekilen sancılara
kıvrılır durur içinde bir yılan gibi
tutulur güneş, ay, gökyüzünde ne varsa
aşk, takılır peşine bir gölge gibi
tanır yağmurun kokusunu gözlerin
ama tanıtmaz kimseye gördüklerini.

Olsun dilersen, ölsün istersen
oysa ne zorluklar atlatır ruhun
kadim bir dosttur artık ağrılar
sıyrılır gelir her an korktuğun
bilmezler, çünkü bildirmezsin sen
kimseler anlamaz bakınca yüzünden.

Vazgeçtişir aşk, kendi zamanlarından
anlarsın, artık kocaman bir yarasın
sınırlara vardığın o anlarından
yeni nöbetlere sancılanırsın.
Tam geçti, bitti dediğin an
kalkamazsın ayağa, yıkılırsın.

Koca bir boşluktur seni çağıran
duramaz odalarda, evlere sığamazsın
bedenin yorulsa da aklın yorulmaz
aklınla yollarda inatlaşırsın.
Habersiz olmak da büyük işkence
kimlerle, nerede, ne yapmaktadır
ihtimaller üretirsin delicesine
içini kemiren kıskançlığıdır.

Aşk, bir bahanedir çekilen sancılara
aşk, bir virüs gibi yayılır damarlara
suyunu, toprağını, havasını bilmeden
yelken açarsın yabancı diyarlara.

Halime Baydar

Bir Sanrılık Aşk

Sisli bir hava
karanlık / ıssız bir oda
odanın duvarları yıkık
camlar paramparça, kırık...

Girdim bulunmayan bir kapıdan
kapının telaşlıydı sesi
önümde bir ayna,
aynada belirsiz bir yüz,
yüzde bir çift göz...

Gözler bana baktı birden,
ben irkildim aniden
kaçırayım dedim gözlerimi
izin vermedi bir el
el tuttu gözlerimi
bağladı bir gülle...

Aynadan ses geldi;
"git, kaç buradan", dedi.
Geriye doğru bir adım
atmak istedim, atamadım
güller yaktı gözlerimi...

Baktım ayaklarım da bağlanmış,
yere uzandım
tam kalbimin üstüne.
Üzerime bir toz yağdı,
sandım ki beni kaplayacak
bedenim altında kaybolacak.
Ellerimi tuttu bir gölge
gölgenin geldiğini bilmedim
ışıl ışıldı elleri
yüreğime ferahlık verdi.

Bir yanı sürgülü / bir yanı kilitli
bir kapı gösterdi bana
"gidebilirsen git", dedi.
"Gidemem", dedim,
"kalayım burada ne olur;
kırık renklerini onarır,
kapısız duvarlarını tararım,
demir atar, bir ömür yaşarım".
"Bir ömür yetmez", dedi.

Gölge güldü bana;
gün görmedim ondan sonra...

Halime Baydar

Bir Şiir

Bir yürek dolusu şiir sunuyorum
sana ve sevdalı başkalarına
gecelere, 'benim' diyorum
zamansızlara inat,
gündüzler senin olsa da...

Bak
artık ben de yenik düşünüyorum
mısralara gizlenen yalanlara
yalnızlık paylaşıyorum
yalnızlığını satanlarla...

Bir ömür dolusu şiir bırakıyorum
sana ve yaşayanlara
çağırırsan bile dönemiyorum
bana hiç bırakmadığın
senli hatıralara...

Halime Baydar

Birlikte

Zamana ayak uydurmak bir yana
hayat bir kambur gibi sırtımda
sen gezdiğin denizlerde büyü
ben kıyılardan sana sesleneyim
başıma saplanan bir sancı gibi
sana şarkılar sunayım.
Sabahlara dek gölgenle kalayım
kapına dayansın yalnızlığım
şafak vakti ruhum seni uyandırsın
korkulara gülüp geçeyim seninle
daha bir cesur olayım yanında
saatleri kurmadan güneşini selamlayayım.

Halime Baydar

Bu Gece

Bu gece kendime
vazgeçilmez acılar sunuyorum
ne sana kızgınlığım, ne de kadere
yalnızca kendime
bıkmışlığım, sabırsızlığım, azalmışlığım
hep kendime.

Dualarımdan kendimi çıkardım
kırgın ellerim, yorgun yüreğim
biraz kendime öfkelenişim
biraz da sana sitemim / çaresizliğim;
'sen' in yanına 'siz' eklediğin için
bu amaçsız birleşimi bana
yaşattığın için.

Dedim ya, bu gece kendime
vazgeçilmez acılar sunmaktayım
ne pahasına olursa olsun
artık nereden koparsa kopsun
bu hezeyanlar bitirsin beni
bu ikilik düzen kemirsin beynimi
alsın bir keder deryası
alsın da boşsun artık düşüncelerimi.

Kopsun varsın / olsun varsın
ruhum daralsın
yüreğim yansın
içim dağlansın
nasılsa sen varsın
artık sen de bir zahmet
gelip namazımı kıalarsın.

Halime Baydar

Bugün

Sevgili, özlemin coşturdu yine
rüyalarda seni görsem mi bugün?
'Bana çektirdiğin bu acı niye'
diye bir kenara çeksem mi bugün?

Suskunluğum bil ki hayır değildir
dayandım son an'a, artık bellidir
'selam ücretsizdir, paralı değil'
deyip de önüne geçsem mi bugün?

Şurada kaç sene yaşarım daha
mevsimler bitirdim bu bir kaç ayda
sağ kalmazsak diye, korkum yok ama
haklarımı helal etsem mi bugün?

Sen daha bilmedin, neydi yaşanan
sandın ki zevkli bir oyun oynanan
gözlerin tenime değse armağan
kalbimin mihrini versene bugün.

Halime Baydar

Çocukça

Büyümüş gözlerine bakmadan çocuğun
farkına varabilir misin
ölümün işbitiriciliğinin
.....ve ne denli yakın olduğunun?

Kırk yılı bir kahveye sığdıramadın
'gitme'nin anlamını kavrayamadın.
.....Gözlerim yitirmiş sonsuzluğunu
.....-sen hala
.....bakmıyorsun çocuğa.-

Selamsız sabahsız uğurlandım
zamansızlığa
ellerimi açıp yalvarsam da
ölüm 'gelme' zamanında.
Ellerim değil titreyen
kendini kaybeden yüreğim.

Ben deli değilim;
düşüncelerim anlamsız
gitsem de başımı alıp
uzaklaşmam imkansız.

Yeterli değil;
.....yetmiyor;
.....yetersiz kalıyor bana
.....sevdanız.

Halime Baydar

Dirençle

Adın bir hayalle düşüyor dilime
kalemler elimde izmarit
küller kelime
satır satır yalnızlıktayım
mısralarla sana
yaklaşımınlar yaşarım.

'Git' diyor bana gözlerin
'al da git'.
Vermeksizin alıyor ve gidiyorum
daha erken biliyorum
gereksiz bu ayrık yolculuklar,
bu sitemler, bu vedalar
yeniden yüreğime
dökölyorum.

Yapay bir sevda sunuyor sonra gözlerin
gönöl kapın aralık
giriş-çıkış belirsiz
girenler sabırsız
çıkınlar habersiz...

Yine yaşamaya alışıyorum
-ömür tüketimi başlıyor-
sürgün olsa da yerim
ve yerim olmasa da sensiz
direniyor / yaşıyorum.

Halime Baydar

Düz Bir Yazı Arasına Serpiştirilmiş Şiir

Yalnızlığın içime açtığı okyanusta boğuluyor gibiydim. Düşüncelerim beni bu okyanusun dalgalarında çaresiz / havasız bırakıyordu. KENDİM'le olan savaşa beyaz bayraklarla son veriyordum hep. Böyle olmamalıydı oysa; KENDİM'e yenilmemeli, çelişkilerimi / yanlışlarımı dışa vurmadan içimde yok etmeliydim. Esaret bana göre değildi. Ama ne çare ki en büyük düşmanım BEN'e yenik düşüyor, okyanusa silahsız daldırıyordum benliğimi...

ÖLME

Bir daha ölme;
apansız dirençlerle kuşatma çehreni
bakışlara gizlediğin karmaşıklığı,
sonuçlardaki
SON'lu kimlik açılımlarını,
kararlardan önceki halini
düşün!

Çöpler etrafına toplanmış aç kediler misali dost(!) lardan kurulu dostluklarım oldu. KİMSE'nin selam vermediği günlerde onlar da vermedi. Kapımın çalınmazlığında onların da payı vardı. Niçin? KENDİM'le savaşımdan yenik çıktığım için... Oysa aç, susuz, sessiz, çıplak bir destek bekliyordum. Eski fikirlerin suçlamalarından nasibimi aldım. Sararmış fotoğraflardan, bozuk kasetler, kullanılmış zamanlar, karalanmış sayfalardan... Derinliğe dalmaya çabaladıkça / daldığımı zannettikçe yüzeyselliği gördüm, çıldırarak dereceye çıktım. Bunaldım... Darmadağındı en özel odam. En zevkli anılarım bile ANI'lığını yitirmiş, sanki yaşantımdan ayrılmıştı, inanır mısınız! Gün oldu günlerim uzadı, gün oldu kısacık. Güneş her an sıcaktı ama soğukluğu vuruyordu bana. Ay parlaktı, karanlık yüzünü görebiliyordum ancak. 'Ay tutulmuş', diyordum, 'güneş çıkmamış bugün...' Kandırıyor, bir bakıma teselli ediyordum kendimi. KENDİM'se zaten bana düşmandı. Yakınlıkların elimi bıraktığını gördü gözlerim, şahitliklerine inanamadım. Kabullenemiyordum her şeyin birer birer yok olmasını... Ben yalnız değildim, hiç tek kalmadım hayatta. Peki üstüme gelen bu karabasanların anlamı neydi? Neden avaz avaz bağırdığım halde sesimi duyuramıyordum?

Bir daha ölme
ölme diyorum sana
hakkın yok
sokaklara atmaya
dualarından çıkarmaya...
Bana acılı bakma
tahammülüm yok.

Ölme!
Daha ölme.
Bu hayat bana gerçek değil
değil bu hayat benim.
Yanlışlıklarım hep senin.

Ölme!
Kabul et suçunu
yargılanmana muhtacım.

Halime Baydar

Er ya da Geç Duyacaksın

Kalbimden geçen son damla kanla
içimde çatlayan sabır taşıyla
görmezden geldiğin her bir adımla
sana sesleniyorum, duyuyor musun?

Sevda şarkısının son mısrasıyla
yuvasız kalmış bir çocuk ağzıyla
kanatları kırık kuş acısıyla
sana sesleniyorum, duyuyor musun?

Bölünmüş hayatın tam ortasından
kırık yüreğimin beddusından
sensiz geçen ömrün her sabahından
sana sesleniyorum, duyuyor musun?

Ne desem nafile, aşk yarasından
sanma ki unuttum yürek yasından
tutup sarıldığın bel hizasından
sana sesleniyorum, duyuyor musun?

Giyindiğin renklerin en grisinden
kuşandığın kemerin her deliğinden
dokunduğun şeylerin bir köşesinden
sana sesleniyorum, duyuyor musun?

Zamanını harca, ben bekler iken
açma gözlerini en görmezinden
tuttuğun ellerin en helalinden
sana sesleniyorum, duyuyor musun?

Allah'ın verdiği bu can oldukça
sen, başka kollara kucak açtıkça
bu şiiiri oku, fırsat buldukça
sana sesleneceğim, sen duyacaksın.

Halime Baydar

Gazze'de Bir Anne Kuş

Kırttı gözlerini bir yaralı kuş
gün vermedi bir daha güneşler ona
verse, taze taze sarılacaktı
'anne' diyemeyen yavrucuğuna.
Ne kadar uzaklaşabilirdi uçsa
kendi mateminden?
Ne görürdü yuvasında
ölü bir yavru kuş ve ateşten başka?

Serdi yere kanatlarını
eğdi başını
toprağa vurdu gagasını,
koruyamamıştı ustalıkla
yavrusunu / yuvasını
yetmedi çırpınışı eceli durdurmaya
saklasa da bir kaç ötüşünü düşmandan
saklayamadı kendi kanatlarından.

Gülemez bundan sonra anne kuş
dünya bahçelerinde;
ki yavrusu bırakıp gitmiştir ondan önce
cennet bahçelerine...

Halime Baydar

Gazze'de Çocuk / Anne ve Ateş

(_Bir adımlık yol kalmış ıslak saatleri geçmeye tepeden doğru bakınca gözler, beklenmedik savaşçılar gelmekte._)

Gözler görürse / inandığı gerçek uğruna
karşılık verecek sarınıp hırslara
ellerinde meşaleler, ışıklı hançerler
sevgisiz kalmış -hadi- bir kaç çocuk
hadi doyur karınlarını açların
doyur yüreklerini çocukların
yetim başların saçlarından yeni evler kur;
kur ki görsün dünya merhameti/
merhamet peygamberini.

Sanmam, çocuk yüreğim, bu savaş bitmez;
bitmeyecek senin düşlerin gibi
yıkılacak yine yurdun
yakılacak kalbinin en ince yerleri
git ve sen tatma toprak zehrini
git / kuşların kurduğu yeni yuvalara
yerleş ki tanımasın seni bir daha
adına zulmeden bir kara elli.

Şarkısını mırıldanan matem bacaları
savaşın çığlıklarını susturamadı hiç,
hiç sevmeyen anneler yeni günleri
güneş istemedi çocuklarının yerine
bir başka duvar örmeli, diye düşünsün babalar;
anneler, ellerini tutacak canları diriltemedi.

Geri dön yolların sonundan ey ateş
yakmasın omuzlarımızı yüklediklerimiz
ses vermez artık eskisi gibi
kırılmış kalpleri minarelerin,
kapanmış ayaklarına en umutsuz günlerin.
Kalsa da uçurtmasız gökyüzü
ve gökyüzü kaplansa da habersiz
geri dön ateş,
döndür seni gönderen elleri kendi yollarına
savaşa çıkmaz yeni doğanlar
çıkamaz sokaklarda top oynayan çocuklar.

Farzet ki kendi örtüsüdür dünyanın bu karanlık
iklimini kuşatmıştır bu lanet krallık
gözlerini aç ve gör, odalar yok yerinde
sofralar kurulmaz eskisi gibi
kaşıklar oynamaz yerinden
ekmekler bölünmez/katık edilmez yokluğa
yok ki elleri çocukların uzanmaya.
Ki yetimdir / öksüzdür artık Gazze;
kim gitse bölünür bin 'sebepli'ye.

Savaş senin adın olmuş, bundan sonra söylenir
senin aslını bilen, zalimliğe bilenir.

Halime Baydar

Geceyarısı Sanrıları-1

Sardıkça geliyor bana bu lanet
git desem gitmiyor, kal desem kalmıyor
yüzümde bir tuhaf yansıması var.
Yaşamışım gerekli / gereksiz
ne bu hayat bana dar
ne başka bir düşüncem var.
Karalamayı seviyor bazen yüreğim
ölümlü / ölümsüz tüm kıyametim,
çıktım en ucuna denizin
deniz görmedi beni
o günden beri kimliksizim.
Kimim
nedendir bu devinim?

Kurdum saatleri, baktım aynaya
ayna söyledi bana
bir çok ben varmış içimde
içimin karmaşıklığı ondan
ondanmış hep bu yorgunluklar.
Geri aldım saatleri sonra
gittim ta çocukluğuma
çocukça bir şey işte,
başka bir tadı varmış yediğim meyvenin
içtiğim suyun.
- Geri dön bedenim, ben buradayım!
Geç kalmış çağırmaları ruhumun
yaşam, tam ortadaymış
oradaymış
ben geçmişim en derininden
en bitkininden.

Kırılmasın kimse bu karışıklığa,
kırılmışım yeterince
beni korumasız bırakan hatalarıma.
Kendimce bir ölçü buldum
şimdi onunla dolduruyorum
defterde boş kalan sayfalarını aklımın.
Zaten delikti cebimdeki hayaller
düşecekti günün birinde çaresizliğine adımlarımın
kızsam neye yarar ki:
- Anka kuşu beni neden kandırdın?

Hiç acıması yok mudur geçmişin geleceğe,
aslan gibi çocuğu döndürmüş kelebeğe.
Ne karanlık odalar, ışısız kalmış evim
kader derim, ben de artık
korkma, gülüp geçerim.

Halime Baydar

Geceyarısı Sanrıları-2

Geri dönüşlerin başladığı an gerçek hayata
bir kırılmış kalp gibi vurulur kapılar.
Sen benim en bildik, en güvendik
en cansız bedenim
en kurağında mı geldin yine
yüzüme karşı?
Söyle, neden terketmiştin beni
gecenin bir yarısı?

Zaman olur mu bundan sonra
yarım kalanları tamamlamaya
gittiğini anlamıştım
geri çağırmamıştım oysa
kaldın mı bir başına oralarda
sanki kimsesizdin bensiz
sanki bensizdin kimsesiz.

Elinin ortasına yaz artık adımı
ben istemedim senden unutmanı
sen unutursun ama geç gelmiş zamanları.
Adını verdiğin çocuğu
büyütürsün kimliksiz
daha bir yetim kalır şu ruhum bedensiz.

Kullanmazsın sana verdiğim acıları
kullan bundan sonra
ödünç aldığın hayatı.
Sakince, duruca yaşa hep, çıkma kapıya,
kapıdaki yabancı ben miyim, diye sorma.
Dost acısı tat, güvenme en yakınına
rahatsız ol kalabalıktan
yüzüne vursun içinin sancıları,
beni yitirip unut bir çocuk gibi
zamanının en uç noktasında.

Sen, gönül toprağını sulamaya yetmezsin
duvarların önünden,
yıkılır diye geçmezsin.
Sen, korkarsın ölümden ya da ömründen
kimbilir hangi hayatı yaşarken öleceksin.

Kendime konuşup da yatmadığım geceler
kızıl bir güneşi sabahladığım geceler
yangın yeri olur da
bir ben yanmam yazık, ateşler ortasında.
Nasıl da geliyorum sen daha gel demeden
nasıl da serpiliyor içimdeki umutlar
dinmesin bırak içimdeki yağmurum
ıslak bir kuş olsun kalbim
güneş olmasın / gökkuşağı olmasın.
Hayat benim hayatım, sen kime soracaksın?
Kim verecek hükmümü, kim alacak canımı

Söyle ben senin kadar korkar mıyım sanırsın?

Ey ruhum, yeter beni bu gece çok incittin
ne kendin rahat ettin, ne de beni dindirdin.

Halime Baydar

Geceyarısı Sanrıları-3

Geç mi kaldım yine
ruhumun bedene sığmayışlarına
kapandı mı perdeler
açılmadı mı gönül kapısı hala
geciktim mi dualarımı tutuklamaya
ellerimi göğşe kelepçelemeye
yakarışlarla bir mola vermeye?

Bir çığlık duydum içimden
başkaydı kentin ayak seslerinden
öyle geldim / yoksa gelmezdim
çünkü bugün,
ne bir kalp gördüm
ne yaşayan bir canlı.
Ruhuma baktım, ruhum alacalı
bedenimse bir kara çalı
en başından görmüştüm ben yalnızlığımı
söylemiştim size, hissetmişti ellerim
karanlıkta bırakacaktı beni gözlerim,
yine başka bir aleme dalıp gidecekti.
Gerilerde bıraktığım yüzüm
bir sitem koparacaktı
hayat, kağıt parçalarına karalanacak;
kolayca yırtılacak, yok olacaktı.

Bir elime aldım özerkliğimi
aldım da kabul ettim tüm gidişleri
ne zaman bitecek kimse bilmiyor
bu gece yarısı direnişleri.

Ruhum, açtın yine içimde bir çukur
gitmeden önce tabutunla doldur.

Halime Baydar

Geceyarısı Sanrıları-4

Yok, gelmiyor bir türlü barışma zamanları
ruhumla bedenimin aynı değildir sabrı
nasıl giderse dolu bir kefen
öyle gidiyor ruhum bu bedenden,
ne kadar sallanmışsa hayal salıncağı
o kadar ıssız oluyor ruhun kaçamakları,
kurtulmak istiyor sanki bir kafesten
kurtulmanın çaresi yok bu gidişlerden.

Sen istedin başımda yelkovanlar mı esti
akrepleri düşürdün, yoksa onlar mı bezdi?
Gidişine her defasında bahane buluyorsun
kahrını sen mi içtin bu zemheri suyunun?
Bu beden ne mühürler vurdu şakaklarına,
giderken bir dönüp de bakamadın ardına.
Sakladığım hüznümün yoldaşı oldu gece
şimdi gülebilirsin karşıdayım işte!
Ben ateşler içinde kor olur yanarım
gururla direnişi bir edip harmanlarım,
ateşler benim içimde kor olur yanar
ah soldurur beni bu baş başa kalışlar...

Gitme ey ruhum, yalnız bırakma beni
yitik kalırım, dahaşı yitirim bedeni
gecenin perdesizliği üzerimi örtemez
üşürüm / yokluk sarar, bedenim gizlenemez
sen sağ ben selamet üretilirken çare
tonlarca ağırlık çökmüşken üzerime
çözölmüşken bedenimin her bir hücresi
gitme ruhum, karıncalanır düşüncelerim
gitme... sessiz kalır nefesim.
Yalnızlığımı anlatamam sonra kalemlere
alay eder sabrıyla / gecikir dizelere
açıklayamam dengeleri terazi kefesine,
bir de seni andıran gönlümün kafesine...

Bir gel - git sancısı sardı yine bedeni
ruhum, açıkla şimdi neden gideceğini.

Halime Baydar

Gelemeyen'e

Durup gidememek ne demek
zamandan bir kesit çalıp
cebine saklamış çocuklar gibi
suçluyum; affet: Gidemiyorum.

Ya beni yalnız bırakana
sana ne demeli?
Ya da bir şey demeli mi?

Ne olur ellerimden tutup da birgün
sadece bir günlüğüne
alsan yanına
taşısın şu yüreğimi
taşırırsan beni dualardan öteye.
Sensizlik kokuyor bu şehir
ötesi yok işte
sensizlik bu şehir...

Seni hayal edip sana 'gel' demek
zor olmasa gerek
-şu beynime hükmetmek-.
Bendeysel bu sevda dolu yürek
sana ecel olmalı, gelememek.

Bilir misin akşamları
sevdalı bir yüreğin
nelerden huzur bulduğunu
ve nelerle zaman doldurduğunu?
Bilsen gelir miydin sonum olmadan
çözer miydin sorunlarımı
ilmek ilmek...

Halime Baydar

Gelmeden

Sen daha gelmeden
yavaş yavaş gittim ben
bu ruh dar geldi bana
kaçtım arkama bakmadan
kim kaldıysa geride
kim uzaklaşmadıysa benden
ben, gittim hepsinden.

Vedaya gerek görmeden
kimseyi ağlatmadan
kimseyi kendime güldürmeden
acıları incitmeden
umarsızlığını üzerimden silmeden
kimseye görünmeden
kapattım ruhumun ışıklarını,
çektim kapılarını
bir tek gözlerini koyarak yüreğime
ıslak bir yolun ortasından
kurulu köprüler arasından
geçtim
gittim
sessizdim
tam sensizdim
nedensizdim
çok gereksizdim
boşalttım ruhumu...

Sen rahat ol diye
huzurla dol diye,
kurumadan daha gözlerim,
durulmadan yüreğim
titreyen ellerim,
yorgun düşen bedenim
sana dair tüm şiirleri içime yazıp
"öl", diyen gözlerine ömrümü asıp
yaşımla / yaşanmışım
yaşanmayacak ne varsa
içime atıp
sevdam bilinmez / gönlüm kırık
öldüm ey sevgili;
__ruhuma yerleşebilirsin artık...__

Halime Baydar

Gözlerin 'Öl' Der/mi Bana

Ben titrek dudakların yere düşürdüğü
küçücük bir vedayım sevgili
ezilmiş harflerim
ruhum son çırpınıştta.
Bir kelebek kanadına yerleştirdim
yüreğimin ince serzenişlerini
sen duy'ma diye.

Gider gelirim daracık sokaklarda
geciken bir doğum gibi
tarafalı tarafsız yüzler görürüm
bir tarafı sen/bir tarafı ben.
Umutla uyandığım her sabahı
çaresizlikle batırdığım her güneşi
gör diye
bil diye
ne diye;
gelebilmek adına
zincirden boşalmış düşlerle
düşerim adım attığın yerlere...

Sen bilmesen de
kuru kalabalıklar vardır çevrende
gözyaşıyla sularım
büyütür içime atarım
kapatırım perdeleri
camlar sana bakmasın diye.

Kuşların kanatlarını kıskanır
uçururum sana hayallerimi
uçsuz bucaksız uçurumları
kenar kenar dolaşır,
bir duadan bir duaya
avuç avuç yakarır,
ölüm diler/ölüm dilenir
ölüm dil'lenirim.

Çünkü ey sevgili;
gözlerin 'öl', der bana
oysa senin gözlerin İstanbul'dur
ben Fatih olamasam da...

Kıyılır erken açılan çiçeklere
gülüşler arasında
başka bir yoladır yolculuk
'gitme', desem de her nefesimde
dönüp bakılmaz geriye,
her parmakta bir kelepçe
kayar gider parmak uçlarından
bir sıcacık bakış misali
son demdir
'bu son', denir.

Yeniktir en başından zamana
aşk, bir sancıyla başlar
isyanla sürüklenir.
Bitmesin diye hergün
sözcükler biriktirilir,
dökülür akşam vakitleri
ılık bir yağmur gibi gözbebeklerine
gözlerin 'l' der umarsızca
içimdeki bebek ağlar,
gözyaşından bir şiir doğar,
susarım en son sözlerimi sana;

Ya sen dşmelisin yar'lığa
ya ben dşmeliyim toprağa
ya beni alsın bir kara ölüm
ya da sen
başka bir doğum/sun bana.

(İzmir/14.02.2009)

Halime Baydar

Haram

Yüreğime helalsin, tenime haram
ayrılık diliyle sevdami anlatamam
ellerime zincirdir, yüreğime pranga.
Bu gidişin sonu ne? Sonu gelsin be canım
ben bu çeşit hasrete yıllarca alışamam.

Başka başka yollara takılmasın gözlerin
bana elem, bana dert bensiz geçen günlerin
bin bir acı versen de sen'le olmak en güzel.
Değil sensiz yaşamak, sensiz ölmem de suçtur
masanda boş kağıdım, karalasin kalemin.

Bahar dalı gibiyim sanki senin yanında
çiğnenir yapraklarım senden uzak yollarda
kokunu özlüyorum alışmışım bir kere.
Sofranda kaşık olsam, beni tutsan her akşam
aklım kalır yine de su içtiğin bardakta.

Halime Baydar

İçimden Böyle Geldi

Korkarım, bakma yüzüme gözlerindeki kinle. Devamını getiremediğim mısralar gibi yaklaşma bana. Ağaç dalından düşerken çığlıklar atan yavru kuşcasına feryadlar koparır gönlüm.

Geri dönüşü imkansız saatler arasında unutuldu anılarım. O anılar ki benden habersiz bir hüküm sürüyordu ömrümde. Yanılmışım ben, girdiğim her sokaktan geri dönüşü mecbur kalmışım. Bir bir çıkmazım / çıkmazlardayım.

Sanrılar yaşıyorum, bir iki... Gözümü kapayınca işkence edeceklermişcesine dimdik ayaktayım oda ortasında. Zamanın geçişini seyrediyorum; sanki takip etmesem saatler duruverecekmiş gibi -öyle olmadığını bilsem de-...

Koparılmış tesbihin tanelerine dağıldı yüreğim. Hangi birine el uzatsam, önce hangisini alsam diye düşünür oldum. Kahve üzeri kahve, dem üzeri demler / gelmeyeceğine dair bildiriler...

Halime Baydar

İzin_siz

İzin istemedim sevgili senden
cana ateş gibi aşk düşürürken
aklımda çığ gibi büyüyorken sen
yüreğime damla damla boşalıyorken
izin istemedim sevgili senden.

Sordum mu bir kere, söyle sana ben
geceleri sensiz / sessiz ağlarken
sabaha çıkmayı hiç istemezken
ellerim hep sana / seni yazarken
sordum mu bir kere, söyle sana ben?

Bırak ben gönlümce aşk yaşayayım
isyanımı dualara katık yapayım
adınla doğan güneşlere yanayım
seni anlatmayan şiiri baştan savayım
bırak ben gönlümce aşk yaşayayım.

Halime Baydar

Kıskanmıyorum Ben

(_Adındaki harfleri kullananlar
uzak olsunlar senden
hayır, ben kıskanmam (!)
sen onlarla konuşurken_)

Yüreğimi kızgın alevler sarmaz
gözlerimden akacak yaş,
içimden bir zehir gibi akmaz
söylenmeyecek sitemler
dilimin ucuna toplanmaz (!)

Hayır, kıskanmam ben
bir başka yüze bakınca sen
ellerim soğumaz, yüzüm solmaz,
hele o başkasına gülünce sen
dünya başıma yıkılmaz (!)

Başka yollara gidince sen,
kalbime hançer saplanmaz
beynime bir kurşun sıkılmaz
bedenimi, bir yokluk felci sarmaz(!)

İçin rahat olsun senin
içinden nasıl geliyorsa
öyle davran.
Bendeyken sen,
ben seni kıskanmam(!)

Halime Baydar

Küçük Bir Buluttum/Yağdım

Ben daha küçücük bir bulutken değdi gözlerin bana
hazırlıksız yakalandım gönlümdeki yağmaya;
ilk damla yüreğime aktı
sonra
yüreğim yüreğine aktı.

Başının üstünde buluttan habersizce yaşarken,
ben biriktim / biriktirdim sevmeye
düşürdüm damlalarımı en kurak yerlerine
saklamadım geri kalan hiç bir şeyi içimde.

Sevgili,
dağlarının yolunu aç artık bana
damla damla düşeceğim her şafağına;
tazelensin kokusu toprağının
ıslansın susuz kalan yılların
alışsın iklimime / yönelsin yüreğime
dağılsın gözlerinin yıllanmış korkuları.

Ellerin kalsa da bana yabancı, sözün hiç değmese de sözüme
gün olur belki sabah ayazı, birlikte vurur yüzümüze
kandırır belki bu yağmur seni
açılırken gökyüzü aydınlığına
sır kalan ne varsa damarlarında
dökersin bir bir avuçlarıma.

Halime Baydar

Nasıl Bir Sevme

Hani, bir Őelale seyrederken insan
akıŐın ahengine kaptırır kendini
içine dalmak ister usulca
kaybolmak ister, kaybolur gider gözleri,
sesi huzur verir ruhuna
hep orada kalmak / orada yaşamak ister
boğulup öleceğini bile bile
aklı dolanır ayaklarına
adımları hep ona doğru gider
unutur tüm hayat yorgunluğunu...

Őelale seyreder gibi
öyle sevmiŐim seni.

Hani, elinde bir fincan kahve
oturur pencere önünde bir koltuğa
kahvesini yudumlarken izler dıŐarıda
usul usul yağan bahar yağmurunu
pencereden süzülen damlalarla
akar gider tüm dertleri
sıcak kahvenin dilinde bıraktığı tatla
Őekersiz / acı ki tam acı
ve tam kahve gibi kokar buharı
içi ısınır, yüreği ferahlar
yağmur sesi, kahve buharına karıŐır
ruhunu bir dinginlik alır...

Yağmur izler gibi
öyle sevmiŐim seni.

Halime Baydar

Rüya

En son geçtiğimiz,
üzerine bastığımız bahardı.
Yapraklar dalından ilk kez düşmüştü
toprak küf kokuyordu
sabahlar serinlemişti
geceler artık daha uzundu.

Sarıya dönmüştü günler
güneş ışığını saklar olmuştu
kimileri ayrılıklar arasında kayboluyor
yeni baharı bekliyordu kimileri.

Ben, daha farketmemiştim içimdeki sızıyı
her gün acımı çoğaltacak sızıntıyı.
Bir rüya gördüm
rüyayı sende gördüm
'Yüreğini sakla' dedin bana
'al bu aşkı, bir peçe gibi
sakla yüreğini'.

Aldım aşkını, yanında acısıyla birlikte
bir peçe gibi sardım yüreğimin üstüne.
Kararttım yüreğimi sakladım
karanlıkta kalan yüreği bir sana açtım.

Halime Baydar

Sabrettim Anne

Anne!

Hastayım, canım acıyor
sofrana bir tabak da benim için koy
kapına geldim yine, içim titriyor,
'geri dön' deme bana
canım acıyor.

Kadınlık böyledir, diyordun ya hep
o zaman bilememişim ben
kadın olmanın
tenin yabancı renklerle süslenişi
bedenin acılarla işlenişi
olduğunu.
Eksik tuzun insana bedel,
merhametin insanca hüner
olduğunu bilememişim.
Kaynayan çorbanın soğuk olma bahanesini,
yaraların iyileşip de
bir kalbin iyileşemeyeceğini
gün ağarırken güneşin batabileceğini
ve çocuk doğurmanın cenneti koymayacağını
ayaklarımın altına...

Anne!

Hastayım canım acıyor,
sofrana bir tabak da benim için koy.
Bir daha bırakmasan beni
her gelişimde sana 'sabret kızım' demesen,
sözlerle incinen yüreğimin
bedenimden daha çok acıdığını
bir bilsen.
Ah annem,
gözümdeki yaşların yüzümdeki yarayı
ilk sızlattığında
ilk 'sabret kızım' deyişini hatırla.
Yetmiyor annem, sabır yetmiyor
kadın olmak zormuş
insan kadın olunca anlıyor.
O gece
nasıl da ürkmüş bir serçe gibi
yüzüne baka baka
geri dönmüştüm beni bekleyen
işkençe yuvasına.
Sabahı zor ederken betonlar üzerinde
senin sevgini sardım yaralarımın üstüne
senin sevginle örttüm gururumun kalan son mayasını
'sabret kızım', deyişinle dindirdim
kadere isyanlarımı.
Saçımı taramaya kıyamazken sen
koklamaya çekinirken gül yanaklarımı
dua ettin mi o gece anne
daha az yıpratsın kızını diye.

Biliyor musun annem
sekiz mart bizim günümüzmüş;
kadınlar günü.
Kimbilir belki bir günlüğüne
izin verirler tenlerimizin
eski rengine dönmesine,
belki bir kerecik de olsa
sofrada elimize aldığımız ekmeği
boğazımızdan geçirebiliriz.
Belki güneş ısıtır soğuk yürekleri
bir günlüğüne de olsa seviliriz
seviniriz.

Ama bugün anne
hastayım, canım acıyor.
Sandıkta sakladığın kumaşı
sabreden kızın için çıkar
ve gurur duy kızınla
o, bugün kalan sabrının sınırlarını zorluyor.

Halime Baydar

Sakın

Sakın sevgili
beni görmekten sakın
sakın selam verme sen bana
sakın konuşma / sakın bakma
sakın gözlerini / yüreğini
sakındıkça yüreğimde büyüyorsun
sakındıkça sen, bende korunuyorsun.

Git sevgili
uzaklaş, kaç benden
farkında değilsin sen
gittikçe bana geliyorsun
gittikçe daha çok seviliyorsun
gittikçe bana benziyorsun.

Sakın kendini sevgili / git...

Git yürek atışım
nefes alışım
hayat akışım
huzur bakışım
git ki sen;
gittikçe bende çoğalt kendini
git ki darbeler alsın yüreğimi
her darbe biraz daha büyütsün seni.
Sen hala farketmiyorsun
oysa ben küçüldükçe
sen büyüyorsun.

Ben azaldıkça çoğalıyorsun
ben bittikçe, sen başlıyorsun
kayboluyorum, bulunuyorsun.
Ben öldükçe sen diriliyorsun.

Halime Baydar

Sana Anlaşılmaz Cümleler Vadetmedim

Kanadı/m yaralı sözcüklerle sana
uçuramadım akşam vakitlerini huzur(un) a
kaçırdı/m sonbahar gül(üş) lerini
hicran mı; evet hicran!
N/isyanımı bağışla...

Kal(ı) p içine attım, damarlarım y/oklandı
bir taze ziya idin, içim de yandı
ayaklandı makberler, beni almamak için
ezilen ben mi oldum hayret?
Oysa bu, senin gidişin.

Kim bilir ne üşüdün bunları yazarken ben
kim bilir kaç geceni heder ettin boş yere
kim bilir h/içimdeki kederler neden
sen bil/sen bir farkı olur mu dersin?
Kapat şu kapıyı, ruhum sevinsin.

Sana sol yanımdan seslenip durdum
sağıma bakmaya üşenir oldum
bir kıyamet koparsa bil ki bendedir
İsrafil surunu üfleyemeden
incinen yüreğim gitme/lerdedir.

Sevgili, anlaşılmaz cümleler vadetmedim
anlamları hep gönlüne kaydettim
dinle arada bir kalp atışını
-kaynağı sensin bu azaplarımın-
duyarsın hezeyan çığlıklarımı.

Halime Baydar

Sen İstemesen de

Zannetme ki istemesen sevmeyecek bu yürek
seni bitirdiğim an, tekrar başlayacağım
ibadet eder gibi her gece bilenerек
şeytanları içimde bir bir taşılayacağım.

Kalemime, dilime şiir yaptım adını
cennet meyvelerinde bulacağım tadını
sevda cehennemine attığın bu kadını
çıkartıp ateşlerden sen'le aklayacağım.

Sokak sokak dolaşıp, adımlarını sayıp
haberim olmasa da gözlerine susayıp
tüm gözlere baksam da senin gözlerin sanıp
bir senin gözlerine şiir okuyacağım.

Şu yüreği bin defa idamla yargılatıp
savcının her sözüne ben de imzama atıp
yargıcın kalemimi kendi elimle kırıp
sözlerimin ucunda bu gönlü asacağım.

Halime Baydar

Senin Değil

Sana ait değil o bir çift göz;
ben topladım onları aşk çiçeğinden
doldurdum içini soğuk bir çeşmeden
sonra bir damla bile dökmeden
yüreğime taşıdım kristallerle...
O gözleri ben senden kıskandım.

Senin değil o bir çift göz;
ben daha yeni yaktım ateşi,
ateşten çıkan renklerle
erittim topraktan çıkan cevheri
şekil verdim cevhere,
yüreğime hediye ettim mücevheri...
O gözleri ben senden sakındım.

Hiç bakma boşuna,
sana ait değil o bakışlar
yağmur yağarken güneşi çıkardım
güneşle gönlüme gökkuşaağı yaptım
altından geçtim gökkuşaağının,
gökkuşaağını gözlerine taşıdım,
taşıdım ve uzaktan baktım...
O bakışları ben senden sakladım.

Halime Baydar

Sensiz

Ulaşabilmek için sana ayrılığı yaşamak
en sonunda varıp sana, ayrılığı yaşatmak.

Sensiz geçirmek dünya günlerini
zamanı sensiz harcamak
umut adına ne varsa
atıp gömmek en uzaklara.

Koparmak birer birer takvim yapraklarını
şiiirler arasında saklamak.
Umutlardan habersiz, çarelerden yoksun
ve herşeyden öte canım,
senden kopmuş olmak.

Uyanamamak sabahları
geceleri kabuslara dalmak
öldürmek içindeki çocuğu
silmek yürekteki en anlamlı adı
yitirmek her güzelliği yokluğunda.

Görmemek duymamak konuşamamak
yaşayamamak canım
sensiz hiç olmak.

Halime Baydar

Serzeniş

Benim için kırdığın zamanları topluyorum bu gece
içimi burkan hiçliklerle dolu günleri
daha kolay görünen sana
ve bana bir türlü ulaşmayan çaresi...
Dağılıp gidiyorum yine en durulmazından
bir sensizlik var, bir de sessizlik yanımda olan
nasıl bir eğlenceymiş sana
ve nasıl bir matemmiş bana?

Kurgusuz, senaryosuz oynuyorum
bana verdiğin bu rolü
yönetmen sen / yönetmeyen sen
her şey sen / herkes sen...
Bir rolü ezberleyemeyen ben
ne bir çare sunuyorsun bana
ne bir yol gösteriyorsun
ne de bu rolü benden alabiliyorsun.

Yüzümde her gün farklı ifadelerle
sanki hiç bir şey yokmuş gibi
saklayarak kendimi,
kendimdeki seni
sendeki hiçliğimi,
saklanarak düşüncelerimin arasına
ne zor biliyor musun, kapatınca gözlerimi
görmüyormuş gibi yapmak
göz göz olmuş yüreğimi...

Sarıldım bu gece kendi yaralarımın
toprak alıp getirdim ve üstüne örttüm
ta sevda vatanından
ne kadar zıtmışız meğerse
bakınca anladım yüzüne;
yansımalarla gördüm
tüm umutlarımı gömdüm.

'Bana ne' der gibisin içinden
biliyorum sana ne bundan,
anlıyorum ve kabulleniyorum,
yine biliyorum -artık- gerçekten
bu delilik ancak benim şanıma,
bu serzenişler ancak senin şanıma...

Halime Baydar

Sessiz Harf-1

Yok kalmadı umudum, ne ecelden ne senden
ne anlarsın sen beni, ne ecel gelir senden.

Ulaşamam, bakamam, yüreğin yok saramam
bu oyunu kazandın, ben artık oynayamam.

Ne harflerim dil'lendi, sana hayranlığıma
yankısız duvar oldun, tek ses vermedin bana.

Bir anlasan yeterdi, çok şey istemedim ki
düşünme bundan sonra nasıl sevildiğini.

Yağmurlarımı çaldın, susuz kaldı yüreğim
güneşin görkeminde, gölgenin peşindeyim.

Sağa baksam da yoksun, sana baksam da yoksun
gönlüm yoruldu artık, çıkması zor yokuşsun.

Tüm sesli harflerimi, yuttun kalmadı sesim
hayat anlamsız oldu, ses versen "sessiz harfim".

Halime Baydar

Sevdin mi?

Hissettin mi
avucumda tuttuğum yüreğin
küçücük bir serçe gibi
kanat çırpışını / çırpınısını?

Umarsızca geçip giderken sen
seni bana benzeten sabrı
sabrı sana benzeten beni
bana sabrı bezet'en seni
duydun mu ey güler yüz
güzel yüz
bin parçaya bölünen yüreği?

Her gün daha bir yorgun
daha bir solgun
geçişini zamanın
gördün mü?

Damarımdaki kanın sızlattığını
dudağımdaki adın kanattığını
adımımı her atışımda
biraz daha gidişini senin,
biraz daha sevişini gönlümün
yoksulluklar yaşayan gönlümün
yoksunluklar yaşayan gönlümün
kısıtlı ömrümün
tükenişini
sustuğumu
.....ve susadığımı sana
.....ve koşamadığımı seraba
tutamadığını elimin yıldızları
kırılmayan elimin
defalarca...
Farzet ki yakalasa
devirecek sana tapan putları
savuracak dört bir yana yıldızları...
Fark ettin mi?

Seni bana yaşatan sabrı
beni sabırsız bırakan seni
sabrı sana benzeten beni
sevdin mi?
Yoksa sen bu halime
sevindin mi?

Halime Baydar

Sustum / Baktım / Anlamadın

Sorgusuz sevinçler yaşatmadın bana
bir sevgi kırıntısı vermedin yaralı kuşa
nereye kadar / ne kadar bilemiyorum
düşer mi, düşmez mi bu aşk toprağa?
Kimseden almadım senden aldığımı,
kimselere vermedim bu kadar gönüllüce;
zorluklarla biriktirdiğim zamanı.

Gözlerine mısralarımı terk ettim/
gündüzlere seni yolcu vererek,
yüreğine şiirlerimi eğdirdim/
geceleeri sana kurban ederek,
tüm harfleri senin yokluğuna tükettim/
zamanımı sensin bilerek
ve ısrarla sustum gözlerine
içimde ne kadar his varsa hepsini sustum
bazen sevdim susarak gözlerine
bazen de seviştim sancılı, gözlerinle,
bir girdaba girdim hükmedilmezliğinde
bir kıvranma ki söz geçiremediğim yüreğimde
ittim sana tüm gücümle
sustum/
anlamadın.

Gözlerinin akışına kapılıp seni içime çağırarak
her adımını içimde haklı çıkararak
bir hasret çağına girmişim meğer bilmeden
yazdıklarımın üzerine sinmiş bir beden
gitmişsin / yokmuşsun sen
değişimimi bile fark etmeden...
Dar gelmiş sana yürünen bu yollar
zor gelmiş bu gönüllü telaşlar,
oysa çok susmuştum ben gözlerine
renk bile vermediğin gözlerine
hayat öpücüğü kondurur gibi ömürlük
sokak lambaları gibi sönük
terk edilmiş bedenler gibi soğuk
gözlerine...

Gelişlerini sardım gönlümün kanayan yerlerine
yokluğunu savundum görmeyen gidişlerine
ufacık bir umudu mayaladım gözlerinde
belki bir selam / belki bir merhaba,
kimbilir belki olur ya
sen de susarsın bana,
en bilinmedik anlarda / en girilmedik mekanlarda
susarsın gözlerime paylaşarak zamanını
ben de duyarım o zaman sancılarını.
Kapanır bekleyişlerimin ardına
sevişlerini beklerim çıkarsızca.
Çünkü bir ben anlarım hazzını
ben bilirim kararsızlığını

rüzgarını, yağmurunu, fırtınasını,
ah o dinmeyen fırtınasını
beni bitkin düşüren, çaresizleştiren
sustuğum sözlerin sessiz yankısını
gözlerinin...

__Savunmasız çığlıklar atarak
binlerce kez ağlayarak
en duyulmayan yerlerden gözlerine/
sustum
baktım
anlamadın.__

Halime Baydar

Şifresi Senin Yüreğinde

Bu şiirle sana sırrımı açıyorum
yalnız senin için / sana özel olacak
mısra mısra içine saklıyorum
şifresi, senin yüreğinde olacak.

Başlıyorum, hazır mısın çözmeye
hazır mıdır kalbin bunu bilmeye
razı olur musun beni sevmeye?
Şifresi, senin yüreğinde olacak.

Harfler yansıtıyor gönlümü sana
heceler akıyor senin sevdana
sır dediysem canım, bunu bir anla
şifresi, senin yüreğinde olacak.

Mısralarım çığlık, sana seslenir
bu şiir yalnızca sana dil'lenir
sevdam korkutur mu, fazla mı gelir?
Şifresi, senin yüreğinde olacak.

Artık bundan sonra anlayamazsan
ben umut keserim senin aklından
bakmam sana -daha- sevda camından
şifresi, senin yüreğinde olacak.

Anladıysan başla sen de yanmaya
günün her anında beni anmaya
ihtiyaç duyduysan eğer kopyaya
üzülme;
şifresi, senin yüreğinde olacak.

Halime Baydar

Taştan mı Sandın?

Bir tuhafım bugün canım, çokça doluyum
omzuna yaslanıp ağlamak istiyorum
anlaman mümkün değil, bunu biliyorum.
Hiç olmazsa birazcık yanımda kalsaydın
söyle sen benim kalbimi taştan mı sandın?

Gülüp geçiyorsun bana, acımıyorsun
beni kendi aklınca yok mu sayıyorsun?
Gece de gündüz de sensin, anlamıyorsun.
Hiç olmazsa bir defacık selamlasaydın
söyle sen benim kalbimi taştan mı sandın?

Gururum parçalandı artık anlasana
yüreğimi dindirmiyor uzak kalman da
bir gün, yalnızca bir tek gün borçlusun bana.
Hiç olmazsa bir gün gönlümü avutsaydın
söyle sen benim kalbimi taştan mı sandın?
Sen benim sevdami, gider bu baştan mı sandın?

Halime Baydar

Tutamadığım Sözcükler

Dökülmüş bir şiir, sana içimden
sözcükler sessizce toplanıp kaçmış
ilk "ben" kaybolmuş tüm cümlelerden
"sen" in zamanına ulaşamamış.

Ağlamış attıkça "kalp" kelimesi
"hasret", "sevda" ile yan yana gelmiş
"dün", yazılmış "yarın" in habercisi
"isyan", bayrağını en öne dikmiş.

"İnsaf" artık bitirmiş kendi kendini
"sus", pus olmuş yürek dilinde
"derman", zehirlemiş tüm harflerini
"hepsi", sitem etmiş "hiç" hallerine.

"Yıllar", çoktan alıp başını gitmiş
"vefa", "unutulmuş" luğa sığınmış
"dua", "sen" le son deminde birleşmiş
"kabul", bu şiirin dışında kalmış.

"Göz" ler yaşanıp akmış şiirden
akıp temizlemiş dökülenleri
"sabır", "taş" mış çatlamaz türden
"uzak" lar saklarmış olup biteni.

"Vuslat", hiç yokmuş zaten şiirde
"ayrılık", her cümleinin başında imiş
"yok" luk kalmış son noktanın yerinde
dökülmüş sözcükler, "hep sana" gelmiş.

Halime Baydar

Yok Bende

Gözlerin yok bende
nereye baktı?
Bana bakmayan gözler
kimleri yaktı?

Sözlerin yok bende
nerede sustu?
Bana susan sözler
kime konuştu?

Zamanın yok bende
nerede durdu?
Bana duran zaman
kimlerin oldu?

Yüreğin yok bende
nerede attı?
Bende atmayan yürek
kimlere aktı?

Halime Baydar

Yoksun

Harflere sarılmış uyukluyorum
yoksun diye açık ışıklar
uçuşan su damlaları
ayak seslerine karışırken
korkutan dertlerimi kamçılıyorum
seni çağırıyor kalbimin -bilmem- hangi yanı
yoksun diye açılmış ışıklar
söndür...
Sabahım olsun.

Su verilmemiş duygularına
her solan parçalanan çiçek benim
en kötü hisleri yaşıyor yüreğim
taşıyor bir volkan gibi
yanıyor yüreğim
okyanuslara başkaldırdım
ben küçük bir denizim
dilime takılan her kelepçe
ölüm fermanım benim.

Yetmez çağırmalarım/yalvarışlarım
gel! ... Yoksun, açıktır ışıklarım.

Halime Baydar

Zor

Sevdamın zorluğu gözlerinde
akşam üstü gibi loş gözlerinde
sisli bir perde iner
ne zaman baksam yüzüne
çevrilir saatler asırlara
asırlar sığar bir an'a
kapanır bir ateş misali
gözlerin yüreğimin üstüne
daralır ruhum
darılır ruhum
ama
bulunmaz çaresi gözlerinin.

Gölüşün -de- zorlar aklımı
zamanını yitirmiş saatler gibi
yeşermiş incecik bir fidan gibi
durup durup dinlediğim şarkılar gibi
depem gibi
sel gibi
akar derin derin gönlüme
hasret ekler/kahır ekler
aklım gider
zaman biter
bulunmaz çaresi gülüşlerinin.

Halime Baydar